

КЪСМЕТЪ.

(Народна приказка).

Имало единъ човѣкъ много сиромахъ. Той нѣмалъ ниидѣ нищичко. А все работѣлъ сиромахътъ, все се трудилъ и повече отъ другитѣ хора даже, и пакъ билъ бѣденъ.

За него хората казвали, че нѣмалъ късметъ. Чулъ тѣзи думи богатиятъ му съсѣдъ и казалъ:

— Какво е това късметъ? Такова нѣщо може ли да има? Едни хора били късметлии и затова имали, а други били безъ късметъ и затова нѣмали! Вѣтъръ работа е това!

Веднажъ сиромахътъ вървѣлъ по пѣтя и наближилъ рѣката. А надъ рѣката било прѣпрѣчено дърво за мостъ, да минаватъ по него хората.

Богатиятъ селянинъ видѣлъ, че съсѣдътъ му ще мине прѣзъ моста и си рекълъ:

Чакай да оставя на моста една жълтица да видимъ, дали нѣма да я намѣри съсѣдътъ ми, като казватъ всички за него, че нѣмалъ късметъ.

И той поставилъ жълтицата на моста и се скрилъ настрана. Отъ тамъ гледалъ какво ще направи сиромаха.

А той, като дошълъ близо до моста, рекълъ си:

— Я да видя какъ слѣпитѣ минаватъ по този тѣсенъ мостъ. — И зажумѣлъ сиромахътъ, па миналъ моста съ затворени очи. Миналъ, и жълтицата не видѣлъ.

Тогава богатиятъ му съсѣдъ се приближилъ, прибралъ си жълтицата и дълго врѣме стоялъ на моста съ прѣстъ на челото. Той и досега не може да каже: иматъ ли хората късметъ или нѣматъ?